

[Christmas Møller.]

overmaade formaalstjenligt, og til Medarbejderskab i den Henseende vilde vi gerne tilsige vor Medvirksomhed. Det foreliggende Lovforslag kan vi ikke yde vor Støtte.

Kristian Nygaard: Da mit Partis Ordfører vedrørende den Gren af Lovgivningen, det foreliggende Lovforslag angaar, det ærede Medlem Hr. Nøhr, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans og Det radikale Venstres Vegne udtale, at vi ikke kan gaa med til at forhøje Satsene for Alders- og Invalidereentebeløbene saaledes, som det her er foreslaaet, med ikke mindre end 20 pCt., da det næppe vilde være muligt under rimelige Vilkaar at skaffe det ingenlunde ringe Beløb til Veje, der vilde blive Tale om i Kraft af en saadan Forhøjelse. Den højtærede Minister oplyste for et Øjeblik siden, at det vilde dreje sig om ikke mindre end 28,6 Mill. Kr. Hvad der imod angaar den Bestemmelse i Lovforslaget, der angaar Forskellen i Sats for Kvinder og Mænd, antager jeg, at det netop er et Spørgsmaal, som der kan forhandles om i det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat.

Jeg skal anbefale Tingets ærede Medlemmer at gaa imod Lovforslaget.

Ordføreren for Forslagstillerne (Alfred Jensen): Jeg er nok klar over, at vort Lovforslag ikke modtages med Begejstring fra nogen Side, og jeg har heller ikke ventet, at vi skulde høste Anerkendelse, fordi vi har fremsat dette Forslag. Men vi har alligevel fremsat Forslaget, selv om vi vidste, at det vilde faa en saadan Modtagelse. Vi har fremsat det ikke for at gøre et Overbud og heller ikke for i den kommende Tid at tage Æren for at have gennemført det, som jeg forstod paa den højtærede Socialministers Udtalelse, at det er Meningen at gennemføre, nemlig en Forbedring af Aldersrentenydernes Forhold. Vi har ikke tænkt os at ville tage Æren derfor, men vi har tænkt os at ville gøre de Alders- og Invalidereentnydere, som skriver til os, en Tjeneste ved at forelægge dette Lovforslag. Næsten daglig faar vi Breve, hvori der skrives til os, om der ikke er noget at gøre, om der ikke kommer nogen Brændselshjælp i Aar, om der ikke bliver Tale om en Forhøjelse; nu er det væmmelige Landsting jo væk, nu maa der kunne gennemføres den Forbedring af Folkeforsikringen, som man har ventet paa i saa mange Aar.

Den højtærede Minister oplyste, hvilke

Fremskridt der er sket i Tiden fra 1913 til 1938—39 med Hensyn til Aldersrenten. Ja, man kan naturligvis benytte de nævnte Aar som Sammenligningsgrundlag, men jeg vilde have foretrukket, at Ministeren havde taget Aaret 1928—29 og det sidste Finansaar, for hvilket der er aflagt Regnskab, og havde vist, hvor stor Forskel der er der. Med det Materiale, der har ligget til Raadighed for mig, har jeg forsøgt at finde ud af det, og jeg kan ikke se, at der er nogen Forskel, og Aaret 1928—29 var som bekendt, et Trængselsaar for Alders- og Invalidereentnydere. Vi glemmer ikke, hvad der blev sagt under Valgkampen dengang, og det gør de gamle og Invaliderne heller ikke.

Naar der ustandselig kommer Breve og paa anden Maade Opfordringer til os om at gøre noget for, at der kan ske en Forbedring af deres Forhold, gør vi det naturligvis, uanset hvad Ministeren mener om det, og uanset hvilke Sammenligninger Ministeren drager. Jeg mener ikke, dette har Interesse i den Forbindelse. Naar de gamle og Invaliderne er klar over, at deres Forhold er vanskelige — og enhver maa indrømme, at det er Tilfældet —, er der ikke nogen Anledning til at begynde at undersøge, om de ikke har det ringere andre Steder, men man maa undersøge, om det lader sig gøre at give de gamle og Invaliderne bedre Vilkaar, og det er vor Opfattelse, at det lader sig gøre.

Vi var fuldt ud klar over, at Gennemførelsen af vort Lovforslag vil koste mange Millioner Kroner. Men vi mener, at der er Mulighed for at skaffe Pengene til Veje. Min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, redegjorde forleden Dag her for, hvorledes Indtægtsforholdene her i Landet er, ganske vist maaske kun for et Faatal, men der tjentes i alt Fald Penge. Min Partifælle nævnte ogsaa Formueforholdene her i Landet, og de Forhold er saadanne, at vi mener, at her kan Pengene tages til de gamle og Invaliderne. Det lægger vi ikke Skjul paa.

Men vi mener ikke, at der behøver at indeholdes Forslag til Dækning af Udgiftsforøgelsen i det samme Lovforslag som det, i hvilket vi stiller Forslag om en Ændring i Folkeforsikringsloven. Vi mener, at Forslag om Dækning maa kunne komme i et senere Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen søgte at bestride Rigtigheden af de Tal, som min Partifælle havde benyttet i sin Forelæggelsestale. Der nævntes der, at Priserne i Henhold til Det statistiske Departements